

Sri SIDDIAH KASHIMATH (Shirhatti).—Many Members want to participate in the debate. The time may be extended till 6 o' clock.

Mr. SPEAKER.—I will consider it.

MOTION OF THANKS TO THE GOVERNOR FOR HIS ADDRESS

(Debate Continued.)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬೀಮಣ್ಣ (ಭಾಲ್ಕಿ).—ನಭಾಷತಿಯವರ, ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪೋಲೀಸು ರಾಜ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಕೊಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಚಿಡಗೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೋಲೀಸು ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಯಿತು.

ಎಷ್ಟೋ ಪೂಣಿ ಹಾನಿಕರವಾದಂತಹ ತಕ್ಕೇರುಗಳಾದರೂ ಆ ಕೇಸುಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಕಾರದವರ ನಜರಿಗೆ ತಂದ ನಂತರ ಅವರು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಬ್ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ್ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಸರಕಾರದವರ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದು ತಪ್ಪು ನೀತಿ ಆಗಿದೆ. ಡೆಮಾಕ್ರಸಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲವೋ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಜ್ಞಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ಮಾತಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಡಿಪ್ಲಿಮೆನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಬೆಂಕಿ ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ; ಎಂದು ನಾನು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿ 7 ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಅದರ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬೀದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇವೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ 6 ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರವೇಶ ದೊರಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 4 ಅಥವಾ 6 ಜನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿವೆಯೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ದೇಶದವರಾದ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅವೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ರಿಸರ್ ಈ ವರ್ಷ ಮೂರು ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಇದೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ 70—80 ಭಾಗ ಇದೆ ರಿಜಲ್ಯು ಆದೇ ನಮ್ಮ ಬೀದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 4 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಇದೆ, 5 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಓದಿದವರು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಆದವರು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಹ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಹುಡುಗರು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ 4 ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಪಾಸ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ

ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಎಂದು ಅವರು ಪೊನ್ನ ದಿವಸ ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಅಣ್ಣಾರಾಯರು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರು ಅವರೇ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನನ್ನನ್ನು ಏನು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾರು ಮಿನಿಸ್ಟರು ಆಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ನಮ್ಮ ಭಾಗವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಇವೊತ್ತು ನಾನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಗಗಳು ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ: ಯಾವ ಭಾಗಗಳು ನೆಗ್ಗೆಕ್ಕೆ ಆಗಿವೆ ಆ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಆಗದೆ ಆ ಭಾಗದ ಜನರನ್ನು ದನಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದೆ.

ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಭಾಲ್ಗೆಬಂದಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಬೇಟಿ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು, ಎಂದರೆ, ಹಣ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಹಣ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟ ಸರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿವಾರಣೆಯಾದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹುಮ್ಮಾಬಾದಿಯಿಂದ ಹೋಗ ಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ 18 ಮೈಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಆ ಭಾಗವನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು. ಈಗ ಆ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ 80 ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಚಾರ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ರೋಡ್ ಟ್ಯಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವರು 18 ಮೈಲಿ ದೂರ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 80 ಮೈಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ 4 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವನುಷ್ಯನೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವುನಿ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದು ಸರಕಾರದ ಹಣ ಅಲ್ಲ ದೇಶದ ಹಣ ಅಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಲು 10 ಅಲ್ಲ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಯಾವ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ; ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಅಗನ್ನು ಎರೋಟಿಯದರೂ ಈ ನದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು, ಮುಂದೆ ಇದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಾಸ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರ ಸಹ ಮಾರಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಗಳು ಕೂಡ ಇವೆ. ಇಂತಹ ಅಪಚಾರ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕಾರಂಜಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಅಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 30 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. 4-5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಗಬಹುದು, ಅದು ಈ ವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಹೀರಾಬಾದು ಮತ್ತು ಬೀದರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೂ ಈ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಹೋದ ಸಾರಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಮಿಷ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದು ಈಗ ಏನಾಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಬೀದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ, ರಸ್ತೆಗಳ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ, ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪೋಲೀಸ್ ರಾಜ್ಯವೆಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕರಪ್‌ಷನ್ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಯಾವ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕರಪ್‌ಷನ್ ತಾಂಬಿ ತುಳುಕಿ ತಾಂಬಡಿಸುತ್ತಿವೆ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಪೋಲೀಸ್ ನವರ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಪೋಲೀಸಿನ ನಾದರ ಶಾಕಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ತಾನಾ ಶಾಕಿ ವ್ಯಥೆದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೆಟ್ಟಿದೆ, ಇಂತಹ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ)

ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಜೈನಾದವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಡಿಸಬೇಕು ; ಹಾಗಿರುವಾಗ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬೇಸರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜನವರಿ 26ನೆಯ ತಾರೀಖು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ಲೆಡ್ಜ್ ಬಾರಿಯ ನಾಟಕ, ಅದರಿಂದ ಜನರ ಭಾವನೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ರಾಜಾಪುತ್ರನ ಪಟ್ಟರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹುಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಲಗುವುದಾಗಿಯೂ ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವಾಗುವರೆಗೂ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದೇ ಈಗ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೊಂದು ಕೈನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೊಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದೇ ಖಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲ. ಜೈನಾದವರ ಆಕ್ರಮಣ ಭೀತಿ ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಒಂದು ಇಂಚು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೈನಾದವರು ಇರುವವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಎರಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವುದಿಲ್ಲ Bungalow ದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಪಥ ವಹಿಸಿದರೇ ಬಹು ಜನರಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರಾಹ ಕಾಯಂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅವರು ದೂರ ಸರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Before I call upon anybody, I want to mention the time taken by some members. Sri Devegowda mentioned that his party did not get adequate representation and time. I would like to tell him that the following members have taken more time than he fixed :—

Sri Gangadhara Namoshi, against 15 minutes allotted, took 27 minutes ;

Sri G. V. Gowda, against 15 minutes allotted, took 24 minutes ;

Sri Madappa Gowda, against 15 minutes, took 17 minutes ;

Sri B. P. Kadam, against 15 minutes allotted, took 27 minutes.

I do not want the members to feel unhappy ; I am only trying to explain how situations arise. Sri C. J. Muckannappa was given 20 minutes but he actually took 34 minutes.

I am half inclined to accept the suggestion that the debate should go on till the evening and tomorrow the Ministers can reply. But I want the whips of the parties to co-ordinate their efforts and request their respective members to adhere to the time allowed to each one of them. Now Smt. Murari Kamalamma will speak.

† Smt. MURARI KAMALAMMA (Hospet).—(Spoke in Telugu)

2-00 P.M.

† ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರುಳಪ್ಪ (ಕೊಡಗು).—ಸ್ವಾಮೀ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು

ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವರು ಮೈಸೂರೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ಇದಂತೂ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯ. ನಮ್ಮ ಗವರ್ನರ್‌ವರೂ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಅದರಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರನ್ನು ಇಲ್ಲದ ತೆಗೆದು ಮದರಾಸಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮದರಾಸಿ ನಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದಲೋ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಕೆಲವರು ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತಂದು ಈ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಪೊಟೆನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ಅವರು ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕು ? ಇಲ್ಲಿನ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪೊಟೆನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದಲೋ ಇಲ್ಲ ಮಲಯಾಳದ ಕಡೆಯಿಂದಲೋ ಬಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಅದು ಮಹಾಪರಾಧವಾದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈಗಿರುವ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಬೇರೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಮಹಿಮಾ ಪಾಪ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸರಕಾರ ಕೂಡ ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವದಂತಿ ಇದೆ. ಸರಕಾರ ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡದು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರು ಯಾವಾಗ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ನಕಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಈ ವರ್ಷ ಪೊದಕ್ಕನ್ನು ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ ಇಂಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಭಯಪಡಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ಹೆದರಬೇಡಿ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಅದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಸ್ಲೇಫ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನುಮಾರು 15-16 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಲೆ ಏನು ಇತ್ತು, ಈಗ ಇರುವ ಬೆಲೆಯೇನು ? ಇದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆನು ? ನುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ದವಸವನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಹೊರತ ಇದೇನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ; ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಗಲಿಲ್ಲ ? ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಸ್ಕೀಮಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಿಮಗೆನೂ ತೊಂದರೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಸಾರೆ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಬರೀ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪೊದಕ್ಕನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪೊದಕ್ಕನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ ? ಹಾಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಅವನಿಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳೇನು ? ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗೆಗೆ ಯಾರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಬರ false ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಗ್ನಿಕರಣ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ನೂರಾರು ಜನರಿದ್ದರೂ ಅವರಿಂದ ರೈತರಿಗೇನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವವರು ರೀ ಆರ್‌ಗನೈಜು ಆದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಯಾರು ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ರಿಚ್ಚರು ಆಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರುಳಪ್ಪ)

ಗಳ ಕಾಲ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಎಕ್ಸ್ಟೆಂಷನ್‌ನನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ; ಇವೊತ್ತು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದವರು ನಾವು, ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದವರು ನಾವು, ಮದರಾಸು ಹಾಗೂ ಕೊಡಗಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರು ನಾವು, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಭಾವ ತರಬೇಕು, ಎಂದು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಾವು ಇವೊತ್ತು ರೈತರು ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ನಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಬನ್ನಿ ಇವೊತ್ತು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಅವರವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರೇ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ನೂರಾರು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳು 2-3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಲ ಬಿದ್ದಿವೆ ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಇನ್‌ಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಯೇಕೆ? ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ರಾನ್ಸನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ನಮ್ಮ ನೆರೈತರಿಗೆ ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತೇ? - ರೈತನಿಗೆ ಹೀಗಿರಲಿ ಜಬರ್ದಸ್ತಿನಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ರೈತನೇನೋ ಕಷ್ಟಪಡರೇಪಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೈತನಿಗೆ ನೀನು ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ನಂಬಿಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಬರಬೇಡವೇ? ಏನೇ ಆಗಲೇ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮೊದಲು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನೇಕೆ ಇವರು ಭರ್ತಿಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಈಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನವರು. ಇಂಥವರು ಈ ದಿನ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಮುಂದುರಿಯಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈ ಜನರು ಈ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಕೊಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಅದೇನು ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಹಾಗೆಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತಕೂಡಲೇ ಅಥವಾ ಆ ಕಾರಿಲ್ಲ ಕುಳಿತಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ರಾಹು ಕಡಿಯುತ್ತದೆಮೋ ತಿಳಿಯದು, ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರತಲೆ ಬಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯುಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕಡೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 2-3ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ 3,000 ಎಕರೆಗೆ ನೀರುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಮೈಸೂರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಕಾಲಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತವೆಯೋ ಅದೂ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದರೆ ಆ ಅಬ್‌ಜೆಕ್ಷನ್, ಈ ಅಬ್‌ಜೆಕ್ಷನ್ ಚಿಕ್ಕ ಕಲೆ ಅಬ್‌ಜೆಕ್ಷನ್ ಹೀಗೆ ಒಂದಿರಲಿ ನಾನಾ ತಕರಾರುಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ಜನರ ಪ್ರಾಣಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಜನರು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ಅಬ್‌ಜೆಕ್ಷನ್ ಮಾತ್ರ ಮುಗಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ: ಶರಾವತಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಜುಲೈ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಡುಕ್ಕೆ 89 ಸಾವಿರ ಕೆ. ವಾ. ಪವರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡೋಕು, ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಆರೋಪನೆಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಉದ್ಯೋಗವೇನೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಈ ಉದಾಶೀನತೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಇಷ್ಟು ಪವರನ್ನೂ ವೇಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಇಲಾಖೆ ಇಷ್ಟು ಇನ್‌ಫಿಷಿಯನ್ಸಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಹೇಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಈಗಲೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಈ ಪವರನ್ನೂ ಮದ್ರಾಸಿನವರೋ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೊಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥದವರು ಕೈಹಾಕಿದರೂ ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಕ್ಕೂ ಡಬರಾದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಂದರೆ—ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತ ಇರತಕ್ಕ ಜನರೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜೀವುಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆವಿಗಳು ಮರೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವಿನಲ್ಲ ಒಡಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಇವರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಇತರ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಅಥವಾ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಥವಾ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಇಂಥ ಇಲಾಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಕೋಆಪರೇಷನ್ ಇಲ್ಲ; ಕೋಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಟಿಸಿರದಿದ್ದರೆ ಅವರೇ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದು. ಇಂಥ ಕೋಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಇಲ್ಲದ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಡರೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲೇನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ:—ಅಲ್ಲಿ ಬರ್ಚಾಗತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲಿನಷ್ಟು ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂಗಲೆಗಳಿಗೆ, ಅವರು ತಿರುಗಾಡತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗೆ, ಅವರ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಸು, ಫೈಷಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಆ ಯೋಜನೆಗೆ ದುಡ್ಡಲ್ಲಂದ ಬರಬೇಕು? ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಈ ಬಂಗಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಲು ಪುರೈಸಿದನಂತರ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಖಾಯಂ ಆಗೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಿ; ನಾನು ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು 10 ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಆ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಲೇಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಕೆಲಸನಡೆದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ವಿವರ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲಸಗಳೇಕೆ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಇನ್ನಾದರೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮನಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯದ ಆದಳತ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿರತಕ್ಕ ಫೋರಲ್ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಡಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಅವುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾಣ ಮುರಳಿಪ್ಪನವರು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ; ಬರ್ಚಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಒಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಸಲಹೆ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕ್ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆಳವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇದು ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ವಿಷಯ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಳವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 8 ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಆಹಾರವಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆಗಳು ಗಗನಕ್ಕೇರುತ್ತಿವೆ, ಜನತೆ ಜೀವನ ಮಟ್ಟದ ವೆಚ್ಚ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ; ಸರ್ಕಾರ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚೋಟಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ನಮ್ಮ

ಇಂತರ ಕಷ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ಅರಿಯದೆಯೇ, ಜಮೀನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ವರಮಾನ, ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವಾಗ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚು ಇವೆವೆನ್ನೂ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಹೇಗಿದೆಂಬುದನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ವಾಸ್ತವ ಸಮಸ್ಯೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿ ದನ್ನು ಮರೆತು, ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದುದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳ ನಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ.ಎ. ಸಾಹೇಬರು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರರು ಜೀವನ ಖರ್ಚು 121 ರಿಂದ 123 ರವರೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಎರಡು ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರರ ಜೀವನದ ಖರ್ಚು 16.3, 12.8, 8.6, 8.2-ಇವುಗಳೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ರೈತರ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರರ ಕಷ್ಟ ಅಷ್ಟಾಗಿದ್ದುಂಟೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಬರೀ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. Cost of living index ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ cost of living index ಬರೀ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಏನೇನು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೈತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟು ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟು ಅಂಶ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳ retail prices ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳ ಧಾರಣೆಯು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ಏರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು, ಹಿಂದಿನ ಸರಾಸರಿ-ಮೂರು ಬಡ್ಡೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಕೇವಲ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರಗು ಏರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ತಪ್ಪು ವಾದ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಟ್ಟಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧ ವಾದಾರ್ಥ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೀಸೆಂಸ್ ಐಂಗಳ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನೇನೂ ಪುನಃ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರಗು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ, ಇತರ ಸಾಮಾನುಗಳ ಉಪಯೋಗ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಗಳ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲು. ಯಾವುದು ಏರಿಕೆಗಳ ಬೆರಗು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳ ಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹತ್ತೊಟ್ಟಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಈಗ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್ ಅವರು ರೈತರು ಬೆಳೆಯುವ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ತಮವಾದ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಬೆರೆ, ಉಪ್ಪು, ಕಬ್ಬಿಣ, ಗೊಬ್ಬರ ಧಾರಣೆಗಳು ವಿಪರೀತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹತ್ತೊಟ್ಟಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ಒಂದು scientific methodನ್ನು ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಇದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕೆಂದರೆ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಂಧಾನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನಗಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ food ಮತ್ತು non-food-production figuresನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆಯೇನೋ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಆಧಾರದ ಧಾರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ರೈತ ತಾನಾಗಿಯೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಗಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕವನುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ರೀತಿ shift ಆಗುವುದರಿಂದ ವೆಲೆಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೋಡ್ ಟಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದು ದೇಶದ ಬರಿಗಿಂಗೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಖ್ಯಾಚಾರ ಹಾಕಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಯಾವ ಒಂದು ಲೆಖ್ಯಾಚಾರ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರು ಈಗ ಮಾಹಿರತಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ತಂದು ಬರತಕ್ಕ ಅದಾಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. At least 75 per cent of the income ಆದರೂ ದೊರೆಯುವಂತೆಯೂ ಲುಕ್ಮಾನು ಮತ್ತು leakage ಆಗದ ಹಾಗೆಯೂ ಸುಷ್ಪವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಸರ್ವಿಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಅನಂತರ ಹೊಸ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

2-30 P.M.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಸ್ಮಾರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎರಡು ವ್ಯಾನ್ಯುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಮೇಲ್ದಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಅಫೀಸರುಗಳು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಚೆಕ್‌ಕರ್ ನೋಹೋವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಏನು ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಆಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೇರ್ಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆಗಿ ಬರ್ಟ್ ಆಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಅನಂತರ ಕೂಡಲೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಗಳನ್ನು ಬರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಬರ್ಟ್ ಆಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು 3-4 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು. ಕೃಷ್ಣಾ ಗೋದಾವರಿಯ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು 1974 ನೇ ಇಸವಿಯ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ನೀರಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ 1974 ನೇ ಇಸವಿಯ ಒಳಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಕ್ಕು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ನೀರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯುಗಚಿ ನದಿಯಿಂದ ವಾಣಿವಿರಾನ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ತರುವ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೂಚಿಸಲಿಟ್ಟಿರುವ ತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕುರಪ್ಪ (ಯಲಬುರ್ಗಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಾಂದರವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ವಿಚಾರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ಕೆಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿದ್ದರೂ

(ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕಿರಪ್ಪ)

ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಧೋರಣೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನಿಶ್ಚಿತ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಜೊತೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳದೇ ಇರುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಈಗಿನ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷಾಂತಿತವಾದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಷಾಂತಿತವಾದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನತಾರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಏಕ ಪಕ್ಷೀಯ ಸರ್ಕಾರ. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಸರಕಾರ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಾಂತಿತವಾದ ಒಂದು ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 16 ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಈ 16 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಲಂಚಗುಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನ ತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲಂಚಗುಳಿತನ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕ್ಷಾಮದ ಭಯ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷಾಮದ ಭಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮನೋ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿದೆ. ರಾಯಚೂರು, ಬಿಜಾಪುರ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಕೋಲಾರ, ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 4-5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಬರಗಾಲ ಪ್ರೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಜನಗಳು ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ;

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣಾನದಿಗೆ ನಾರಾಯಣಪುರ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೀನಾ ಮೇಷವಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದರೆ ನಾರಾಯಣಪುರದ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅಲಮಟ್ಟಿ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ತಂಗಳದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 37 ಗ್ರಾಮಗಳು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿವೆ. ಸುಮಾರು 20-25 ಸಾವಿರ ಜನಗಳು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿಗೂ ಪುನರಾವಸೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಸಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಈಗ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಮನೆಗಳು ಮುಳುಗಡೆಯಾದ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಬಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಪುನರಾವಸೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರೇ ಹೊರತು ಜನಗಳು ತುಂಬಾ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಪರಿಹಾರ

ವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೊಪ್ಪಳ, ಯಿಲಬುರ್ಗಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಗರ್ಭಗುಡಿ ಹತ್ತಿರ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಗೆ ಮೇಲುಗಡೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲ್ದ್ರಾವಿಡಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿತ್ತು ಎಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಮಲಪ್ರಭಾ ನದಿಗೆ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಅದರ ಎತ್ತರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರಿಸಿ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಯಿಲಬುರ್ಗಿಗೆ ಕೊಪ್ಪಳದ ನೀರನ್ನು ಪೂರೈಸಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಹಕಾರ ಖಾತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ 3 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಗ್ರೈನ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಾಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದವು, ಅದನ್ನು ಯಾರುಕೊಟ್ಟರು, ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಹಕಾರಿ ನೂಲಿನ ಗಿರಣಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನುಮಾರು ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಫೇರ್ ಅಮೌಂಟನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಗತಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹಲವು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೊಪ್ಪಳದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಕಣ್ ನೆ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಪಡಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಅನೇಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳೂ ದುಡ್ಡಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದುವು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ರಚಿತವಾಗಿತ್ತು, ಅದರ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಏನಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತಿನ ತನಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೇ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಆಲಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಿಲ್ಲುರ್ಗಿ, ಕೊಪ್ಪಳ ಮತ್ತು ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಾಡಿದಂತೆಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರೊಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡವಿದೆ, ಅನೇಕ ಮುಖಂಡರು ಇದರೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮೀನ ಮೀಷ ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಫೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಯವರ ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೀನ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಷಡಪನೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯ ಕೋಶ ನಡೆಯಿತು. ಗಂಗಾವತಿ; ಕೊಪ್ಪಳ, ಯಿಲಬುರ್ಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಕೋಶ ಗಳಾಗಿರುವುವು. ಈ ರೀತಿಯ ಅನಾಹುತ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರು ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆರಾ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗಿ ಅಂಥ ಮುಖಂಡರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ತಪ್ಪಿಗೆ, ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊಣೆಯಾಗಬೇಕಾದೀತು. ಹಾಗೆ ಆಗಲಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಮ:ಗ್ರೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದರ್ಜೆ ನೌಕರದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಪಗಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹರಿಜನರ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಕಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ನಾಜೂಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪರಿ

(ಶ್ರೀ ಎರಬದ್ವಪ್ಪ ಕಿರಪ್ಪ)

ಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ ತಾವು ನನಗೆ ಮಾತು ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—Sir, this Address, as usual, is insipid and uninspiring. There is nothing in this Address that will enthuse or inspire the Hon'ble Members of this House or the people at large. This is the eighth Address we are having after the reorganisation of States. If one goes through all these Addresses, he will find that all these Addresses are of a similar type. As the Hon'ble Leader of the Opposition described, these Addresses have been only Administrative reports, a sort of catalogue of the activities of the various departments, revealing complacency on the part of the Government about their achievements. They are nothing more than that.

It is a matter of regret that this Government is treating the subject of Governor's Address as a formal affair. As a matter of fact, the Governor's Address in a parliamentary democracy, is a very important document. It is a statement of policy. The Governor's Address should outline the policies and principles that the Government is going to follow in the ensuing year. But if we examine these addresses from this point of view, particularly the present Address, I am compelled to say that these Addresses are a Signal failure. There is no outlining of policies; no bold policy is mentioned; there is no new thinking nor even rethinking of the old problems. Therefore I say that this Address is insipid and uninspiring when the situation in the country is very challenging.

[CHAIRMAN (SMT. NAGARATNAMMA HIREMATH) in the Chair.]

There are so many problems facing the people in the State. I am not referring to the emergency and it is there. But unfortunately this emergency is nowhere reflected in the activities and day today affairs of the Government.

I wish to refer to the glaring problems before the people. There is the problem of poverty, problem of ignorance, problem of low standard of living, problem of growing unemployment, enormous increase in the population, corruption, inefficiency, rising prices, and so many other problems which the people have to face. There is nothing in the Address which will give relief to the people in regard to any of these matters. Is there any answer to these problems? Is there any answer to the glaring problems facing the people of the State? There is tall talk of democratic socialism from the treasury benches. The mover of the Motion of Thanks referred to the Avadi and Bhubaneswar decisions of the Congress. May I ask whether this Address reflects the decision of the Avadi and the spirit of Bhubaneswar? This Address singularly lacks in that and there is nothing in the Address that will ensure a better living and a better lot for the common man in the State.

This Address is meticulously silent on one or two vital problems. One of the vital problems is about the people living in the border areas. Sir, we raise this question every year. And there are certain members in this House and there are certain Ministers in this House who get irritated whenever we raise the question of border. Sir, there is one particular Minister, Hon'ble Shri B. D. Jatti, who gets not only irritated but loses all his balance and temper. He throws all reason and decency to the winds and asks the M.E.S. members to resign or get out of the State. May I ask, who is he to ask us to get out and resign as members of this House? We have every right to ask the Finance Minister and his Government to resign for mis-ruling the State and for betraying the Kannadigas in the neighbouring States, for not implementing the assurances they have given to the Kannadigas living in the border States. But he has no right to ask us to resign. It is only our electorate that can direct us to resign. We are here on account of the clear verdict and mandate of our electorate and that mandate is to merge the Marathi areas with Maharashtra. That is the clear mandate and we are here for that purpose. As my colleague Sri B. P. Kadam said we are not here as imbeciles to resign for the simple reason that the Minister Sri B. D. Jatti or a Tom, Dick and Harry asks us to resign. We are here to go back to Maharashtra. Whatever Sri Jatti may say, we are going back to Maharashtra. We are bound to go back to Maharashtra.

Sri B. D. JATTI (Finance Minister).—Nobody has objected to their going.

Sri B. R. SUNTHANKAR.—You are asking us to get out. Is this a decent way for a Minister?

Sri B. D. JATTI.—If you have no desire to stay here, what else can we say?

Sri B. R. SUNTHANKAR.—In the first Address of the Governor, after reorganisation, there was a specific reference to the Kannada areas in the outlying States. There was a specific reference to Kasargod, Madakasira, South Sholapur and the Hon'ble Chief Minister at that time did assure that he would try to bring all these areas into Mysore. What has he done during the last seven years? At that time he stated that he was in correspondence with the neighbouring States. What has come out of it? Is he sincere? Is he really trying to bring all these areas into Mysore?

The Kannadigas in the outlying States are pining to come back to Mysore, but this Government is doing nothing. They are simply holding out false assurances and betraying them. On the 24th December 1956, the Chief Minister, Sri Nijalingappa, while replying to the debate on the Motion of Thanks to the Governor for his Address said here.

“There are areas, small areas no doubt, where the majority of people speak languages different from Kannada and I for one would not hesitate to have those areas included in their respective linguistic States. It would be necessary.”

(SRI B. R. SUNTHANKAR)

These are the wise words spoken by the Hon'ble Chief Minister, Sri Nijalingappa, on the 24th December 1956 just after the reorganisation of the States. But what has he done during the last seven years? More than seven years have passed, but what has he done to fulfil his words, assurances and promises? He has done nothing. He said he would not hesitate, but during the last seven years he has been hesitating and hesitating and faltering. Again the Address of 1960 referred to the border problem and boundary adjustment and the Address stated:

"I am hopeful that with the wise statesmanship which exists in both the States and with the good offices of the Centre the differences will be settled."

But where is the wise statesmanship gone? I must say that the Chief Minister or this Government has failed in wise statesmanship. Then, in the address of 1961 there was a reference to the four-man Border Committee which was appointed to go into this border problem and the Government had stated in that address that his Government was awaiting the deliberations of the committee. Now the deliberations are over. The committee has submitted two separate reports long back. More than a year has elapsed since the report was Submitted. What action has this Government taken on those reports? Now, there can be no excuse of emergency. The gravity and keenness of the emergency is now gone. When there was emergency, ourselves suspended our agitation because the nation was in danger. Now that danger has receded and that is why we are raking up this question again. The Marathi-speaking people have been agitating for the last eight years to go back to Maharashtra. They have tried all sorts of peaceful agitation; they have fought and won all the elections during the last eight years right from the grampanchayat election to the Assembly election and they have obtained the clear democratic verdict of the people. Is it in keeping with democracy to force a people to stay in this State in spite of the demonstrably expressed wishes to those people? I do not understand the logic or rhyme or reason in forcing a people to stay here in spite of their wishes. Our people are not willing to stay here and I really do not understand what is the good, what is the use, of keeping these people against their wishes in this State?

Then, what is the lot of the Maharashtrians here? As my Hon'ble Colleague Sri Kadam said yesterday, we are treated here as slaves. That is a fact. We have to suffer so many hardships, handicaps and disabilities. We are treated here as inferior citizens, we are reduced to the status of second-class citizen-ship here. Is there any chance of the Marathi-speaking people getting employment in this State? If at all there is, very remote chance. I can quote an instance where a land candidate who applied for admission to the general nursing course in

the Belgaum Hospital was refused admission because she happened to be a Maharashtrian and the pretext was that she was a non-Mysorean. The lady who is a permanent resident of Belgaum is treated as non-Mysorean only because she is a Maharashtrian.

Then, this Government is interfering even in religious matters where the Marathi people are concerned. I may quote here the instance of the Rathotsava at Halsi in Kanapnr Taluka of Belgaum District. In the Marathi area there is an ancient historical temple of Bhoovaraha Narasimha. That Rathotsava was to be performed on the poornima following Dusserah. The proprietors and trustees of the temple are Marathi speakers and the Marathi people participate in the rathotsava. All of a sudden, on the day of the rathotsava, the police authorities and the Magistrate there proclaimed Section 144 and banned the rathotsava. The image of the God which was placed in the ratha was forced to be removed and taken back to the temple. About 100 to 150 police force surrounded the temple and prevented the people from entering the temple and even to have the darsan of the deity. Why did this happen? Because it was a rathotsava of Maharashtrians. This was done only because the Maharashtrians were concerned. And what was the pretext? The pretext was that there would be a breach of peace. If there was to be a breach of peace, what was the police force meant for? The police must have protected the Marathi people from others who were bound to create disturbance there. But instead of protecting the Marathi people, the police and the authorities did otherwise. They banned the rathotsava and did not allow the Marathi people to perform the rathotsava.

CHAIRMAN.—The Hon'ble Member's time is over. I call upon Sri Mahantswami to speak.

†ಶ್ರೀ ಮಹಂತಸ್ವಾಮಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಯ್ಯ ಹಿರೇಮಠ (ಪಹಾಪುರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆದುದನ್ನು ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ನಾರಾಯಣ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಕ್ರಾಮದಾಮರಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿರುವಂತಹ ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕ ಅಥವಾ ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ.

3-00 P.M.

ಇದು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದು ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಬರುವ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿವರವನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾದುದು. ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ನೀರಾವರಿ ಎಂಬ ತರಬರಹದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಲಪ್ರಭಾ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ಇವುಗಳ ಕೆಲಸವು ಸಹ ಇಪ್ಪರಲ್ಲೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಎಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೆ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆ ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅಂಬುಜ

(ಶ್ರೀ ಮಹಂತಸ್ವಾಮಿ ವಿರೋಪಾಕ್ಷಯ್ಯ ಹಿರೇಮಠ)

ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳ ಆಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೆರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟದಲ್ಲಿ ಇದು ವಸಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಹಾಗೆ ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊದಲು ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟೋಣ ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಜಾಪುರದ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಅನೇಕರು ಕಷ್ಟಾನದಿಗೆ ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಅಂಥ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ರಾಭವಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಹೆದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಆಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟೋಣ ಎಂದು ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಖರಣೆಯಾಗುವ ನೀರನ್ನು ಒಂದು ಕೆನಾಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಶೋರಾಪುರ, ಶಹಾಪುರ ದೇವರಗಿವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಲಮಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಒಂದು ನಕಾಶೆ ಕೂಡ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ 43 ಮೈಲಿವರೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆನಾಲ್ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆದ್ ಕೆನಾಲ್ ಮೂಲಕ ನೀರು ತಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನೀರು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದುದು. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಲಮಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ನಾರಾಯಣಪುರ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಕ್ಲಿಯರನ್ಸ್ ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸದಸ್ಯರು ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಅವರಿಗೆ ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಮೊದಲು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸ ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯ ತಂದು ಆಲಮಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗುವ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಪಡೆಯುವುದಾದರೆ ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮಗೆ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ನಿರ್ಧಾರವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯೋಜನೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾದ 12,726 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದದ ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಪೈಕಿ ಇದುವರೆಗೆ 9,762 ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದದ ಸಂಚಾರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಕೆಲಸವು ಮುಗಿದಿದೆ; ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಸದಸ್ಯರವೇಕರು ನಮ್ಮ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಹಣವನ್ನೂ ಇವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಏನೂ ರಾಭವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಗುಲ್ಲು ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗದವರಾದರೂ ಅವರು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಪಾಲತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ತಾಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ನಾನು ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 91.96 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರೋಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್, ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ 31 ಪರ್ಸೆಂಟ್, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು 22 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 9 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ 9.92, ಗುಲಬುರ್ಗಾದಲ್ಲಿ 10.7 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇದನ್ನು

ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗದವರು ಆಗಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖತಾಯಿ ಧೋರಣೆ ತಾಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಲಪ್ರಭಾ, ಲೋಯಾರ್ ಭವಾ, ಅಪ್ಪರ್ ಭವಾ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಇದ್ದರೂ ಯಾವ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಸಮಾನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕ ನಿರಾವರಿಯಾಗಲಿ, ದೊಡ್ಡ ನಿರಾವರಿಯಾಗಲಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವು ಮೈಸೂರು, ಕೇರಳ, ಮದ್ರಾಸು ಹಾಗೂ ಅಂಧ್ರ ಇವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ದಕ್ಷಿಣ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವನ್ಯು—ನರರ್ನ್ ಗ್ರಿಡ್—ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅಲ್ಪ ರಾಶಿ ವಾಗಬಹುದು. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಬರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವದೇ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಜಾಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪತ್ರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ದೂರಿಯುವ ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ನಾವು ಮೊದಲು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಆಗತ್ಯ. ಕೇವಲ 120 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ರಾಯಚೂರು, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಒದಗಿಸಲು ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಈವರೆಗೆ ಪೋಲ್ಸಿ ಹಾಕಿಲ್ಲ, ಪೈಸುರ್ ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನೇನೂ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಬ್‌ಸ್ಟೇಷನ್ ಸಂಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಗ ಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯಿಂದಲಾದರೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಯಚೂರು, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅವಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಮುಗಿದಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ (ಕೋಲಾರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಅನುವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅದ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಭಾಷಣ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ, ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಚೈಣ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ದುರಾಕ್ರಮಣ, ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ತೃತೀಯ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಮದುವೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಬಚಿಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಭಾಷಣ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗಾದರೂ ಹೊಸದೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಯಾರೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಬಾಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ಸಂಭವಿಲ್ಲದಾಗಲಿ, ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅಥವಾ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಬಂದ ಅಡ್ಡದಿಡ್ಡುಗಳನ್ನು ಇವು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ, ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಅವರು ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. 1951ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂವರು ಹೇಳಿದರು, ಇನ್ನಿನ್ನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇ ಆಗಲಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಆಹಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇರೆ ದೇಶದಿಂದ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯೇ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. 1951

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ)

ಅಯಿತು, 1960 ಅಯಿತು, 3ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅರ್ಧ ದಾಖಲೂ ಅಯಿತು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅಕಾರದ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಏನು ತಪ್ಪಾಗಿಯೆಂದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಲು ಮತ್ತೊಂದು ಸುಳ್ಳು, ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸುಳ್ಳು. ಈ ಸುಳ್ಳು ರಾಶಿಯೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಖಂಡರು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಡುವ ಆಶ್ವಾಸನಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಅವರು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಡುವ ಒಂದು ಭರವಸೆಗಾಗಲಿ ಏನೊಂದು ಮಹತ್ವ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಮಸ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಏನೇನು ಹೇಳಿದ್ದರು? ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಭೂತವಾದ ನಮಸ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಯೋಜನೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪಂಚೀಕೃತ, ಚೈತನ್ಯ ದುರಾ ಕ್ರಮಣದ ಗಂಡಾಂತರ ಒದಗಿದೆ, ಜನತೆಯು ಏನು ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಮುಖಂಡರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎನ್ನುವುದು ಜನಗಳಿಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುವುದೋ, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನೀವು ಸರಕಾರ ನಡೆಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನೀವು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಾಸ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಗಲಿ, ಅವರು ಪಡೆಯುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಪಡೆಯುವ ಪರಮಿಟ್, ಲೈಸೆನ್ಸಗಳಲ್ಲಿ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಹೌಸ್ ಬೇಕೆಂದರೆ, ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ: ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಬೇರೆಯೇನಿದೆ? ಸ್ಥಳೀಯ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿದೆ ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೀರಿ? ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೇಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಮುಗಳು ಮತ್ತು ನಾನಾ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸ್ಥಳೀಯ ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನನಗಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನ, ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆ, ಅರ್ಧ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ತುಂಬಾ ಹಣ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಮರಾಜ ಸೂತ್ರ ಪ್ರಚಾರವಾಯಿತು. ಆ ಕಾಮರಾಜ ಸೂತ್ರ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಜನಗಳು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ. ತೆರಿಗೆಗಳ ಭಾರ ಹೊರಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಭಾರ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬೀಳಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮನೆಮಲ್ಲ ಇರಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಬೇಕು. ಕಾರು ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಬೇಕು ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಿಂದೊಂದು ಮನೆಮಲ್ಲ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಸಾಲದೆ ಎಷ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಬಂಗಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಬಹುದು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಆರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರೇ? ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ 2-3 ರೂಮುಗಳಿಗೆ ಅಭಾವವಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಇವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಗಳು, ಮಹಾರಾಜರ ಆರಮನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಂಗಲೆಗಳು ಬೇಕು. ನೀವು ಇಂದೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ T.A. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲದೆ, ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನು

ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ! ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ನಿಜವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಜನಗಳ ಸಹಕಾರ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬೇಕು ; ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಕಡಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಅದು ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ ಮಾಡುವ ಬರ್ಹನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಈ ದಿವಸ ತಿಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಪರಕೀಯರ ಅಕ್ರಮಣದ ಭಯದಿಂದ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಜನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಪರಕೀಯರಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಅಕ್ರಮಣ ವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ನಾವಾದರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನರು ಯಾರು? ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಬಂಧುಗಳು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೂಲಿಗಾರರು ಮತ್ತೆ ಏಡ ಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಬಡ ಜನರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸೈನಿಕರಾಗಿ ಹೋದರವೂ ಹೇಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ದಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಸುಖವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಯೋಧರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಚೈನಾದವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಚೈನಾ ದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಸರಕಾರ ಇದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯೂ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಸರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಜ್ವಲಂತಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಸುಖ ಸಂತೋಷದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಯತ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಲಂಚಕೋರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತಿದ್ದಿ ಪಡಿ ಮಾಡಿ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿ ಜನತೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದು ಯಾವುವೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿ ಕಾರ್ಯವೂ ಕೂಡ ಆಗಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ (ಮುಂದೊಬ್ಬಹಾಳ).—26 ನೆಯ ತಾರೀಖು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಉಭಯ ಸದನಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತೇಜನಕಾರಿಯಾದಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ, ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಂತಹ ಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿದಂತೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಾವ ಐಕ್ಯತೆ ಮೂಡಿ ಬೆಳಗಿದೆ. ಐಕ್ಯತೆ ಆಗದೆ ಏನಾ ಸಮಸ್ಯೆ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಆಪ್ತರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯ ಇವತ್ತು ಸುಗಮವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸಣ್ಣ ಮನಸ್ಸು ಏನಿದೆ ಈ ಭಾಗ ಆ ಭಾಗ ಎಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಅದನ್ನು ಕೋರವಿವಾರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಭೇದಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಅವರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗ ಈ ಭಾಗ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ವಳಿಗೆಗೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ)

ಇರಿಗೇಷನ್ ಮತ್ತು ಖಾಡಿಯಂ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮತ್ತು ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಎಂದು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಥಾನ ನೀರಾವರಿ ಸಲುವಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ ಅವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾರವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವರೂ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳು ಕಠುತರವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಡ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಕಾಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು 32 ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಈಗಾಗಲೇ 25 ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರತಿ ಅಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲತಃ ರೊಕ್ಕದ ಅಡಚಣೆ ಇದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ವಂಡಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವೊಗಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ವಂಡಿ ಯೋಜನೆ ಒಂದು ವಾಸ್ತವ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಅಲ ಮುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೇ, ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೇ ಎಂಬ ಕೂಗು ಎನಿದೆ, ಅದು ಒಂದು ವಾದಗ್ರಸ್ತ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅಲಮುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣಪುರದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಪೂರೈಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಗೌಪ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲ್ವಂಡಿ ಮೇಲೆ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗತಕ್ಕ ಜಡಾಪುರ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ವಂಡಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾರಾಯಣಪುರಕ್ಕೆ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಂದು ನಿಲುವು ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಅಲಮುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಇದೆ. ಈ ವಾದದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೊಣೆಯನ್ನು ಅವರು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ ರೊಕ್ಕದ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಹಕಾರ ಅವಶ್ಯಕ. ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅವರಿಂದಲೇ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು 30-31 ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಈವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿನ ಅಭಾವ ಕಾರಣ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಎನಿದೆ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದು ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದ ಪಾಲು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಒಂದು ದಿಷ್ಟತನದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ನೀರಿನ ಪಾಲನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂಪ್ರಭಾ ಘಟಪ್ರಭಾ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ತುಮಕೂರು, ಕೋರಾರು, ಮಂಡ್ಯ, ಮೈಸೂರು ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಭಾವ ತಲೆದೋರಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

3-30 P.M.

ಈಗ ಜಡಾಪುರ, ಗುಲ್ಬರ್ಗದ ಅರ್ಧಭಾಗ, ರಾಯಚೂರಿನ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಹೀಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕೇವಲ 3-4 ಜಿಲ್ಲೆ

ಗಳ್ಳಲ ಮಾತ್ರ ಅಭಾವವಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಆಯಿತು, ಆದರೆ ಪಿಕ್ಕು ಇರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆಯಾಗಿ ಹೈರು ಮನೆಗೆ ಒರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬಂದರೂ ಹವಾಗುಣ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಧಾರವಾಡದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 3-4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆ ಭಾಗಗಳಿಂದ ವರದಿ ತರಿಸಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗಾಗಲೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಅಲ್ಲನಲ್ಲದ ಆರೋಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ 6ರಿಂದ 9 ವರ್ಷದವರೆಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸಾರಿದಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 90 ಮಂದಿಗೆ ಪುಕ್ಕಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕದಂತಾಗಿದೆ. ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡ 85 ಮಂದಿ ಸೇಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಸಿಪ್ತ್ ಪಡೆದು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ನರಿಯದೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಇತರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆಯುವುದೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಮರೆತು ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಇತರರನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದರೆ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೈನಾ ಸಹದಿನಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುವಾಗ ಅವರು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. 1956ನೇ ಅಥವಾ 1957ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಡಿಸ್ಕ್ಯೂಟ್ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ತಡಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Sri N. O. SAMAJI.—(Marathi)

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆ ನನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ.

Sri B. P. KADAM (Karwar).—At the most the Chair can say that somebody must translate it. But it cannot say that he cannot speak in Marathi.

Sri N. O. SAMAJI.—(Marathi)

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—ಶ್ರೀ ಗುರುಡ್ಡಿಯವರು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಸುಂಠಣಕರ್ ಅವರು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಹೇಳಿದರೆಂದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರುಡ್ಡಿ.—ನಾವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಒಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುವಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬೇರೆ, ಮೈಸೂರೇ ಬೇರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಿಮಾಲಯ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ ಕೀನ್ಯಾನ್ದದ ಬಾರ್ಲಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದಕಾರಣ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ಬಾರದಂತೆ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಡಮೆಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆ ಉಂಟುಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಕೋಮುಪಾರು ಭಾವನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶತಿ (ಗೌರಿಬಿದನೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರವರೇ, ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕರು ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೂ ಆ ರೀತಿ ಸಂತೋಷವಾದರೂ, ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಧೃಢತೆ ಆವರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ರೋಷ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ)

ದೋಷಗಳೇನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಇಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಆಶಯವು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಆದಿವೇಶನ ಭುವನೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗ ಜನರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಕದಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಲಂಚ, ಅನೀತಿ, ಅಧರ್ಮ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಧೈಯಧೋರಣೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತಾಳಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವರೆಂಬ ಆಶಯವಿತ್ತು. ಅದು ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು, ಈ ಭಾಷಣ ನೋಡಿ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಕಟ ವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ತೀವ್ರತೆಯುಂಟಾಗಿದೆ, ಜನರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನರಿತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವರು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮ, ಸತ್ಯ, ಶರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಹದಿಯಿಂದ ದೇಶ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಜನತೆಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಡಜನರು ಉಪವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನತೆಗೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತದವರು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಡಳಿತದವರು ಮಾಡಿರುವ ಯಾವ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಆಗಲ ಅವನ್ನು ನಡೆದಿಂದ, ಧರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹಿಂದೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸ್ವೆಟಿಂಗ್‌ಗಳು ಪರಸ್ಪರ ನಂತೆ ಆಗಿವೆ. ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಸ್ವೆಟನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮಾರನೇ ದಿವಸವೇ ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರಿ ರಾಭೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವೆಟು, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವೆಟು ಎಂದು ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲರುವವರು ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳಂಥವರವರುಗಳು ಸ್ವೆಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಇದೊಂದು ರಾಭೆಯಾಯಕವಾದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಾಗೂ ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವೂ ಜನತೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾರತೀಯ ನಾಗರರಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತೆ ನಡೆಯಲು ಹಿಂದೆ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ಯಾಗವಿರಬೇಕು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ grabbers ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ತನಗೇ ಬೇಕು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಭೆ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದುರಾಶೆಗೆ ಈಗಿರುವ ಆಡಳಿತ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ತಮಗೇ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮಾಸ್ತ; ಜನಜೀವನದ ಮಿಟ್ಟಿಬಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವೇ ಹೊರತು ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ ಮಾಡುವ ಪಕ್ಷದವರು ತಾವೂ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲೆರತಕ್ಕೆ ಜನತೆಯೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ ಅವರೂ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶವೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭದ್ರವಾದ ದೇಶವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷವೂ ಭದ್ರ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಾಟುಮಾಡಬಹುದು; ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪರಕೀಯರು ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಸರಿಯಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲರುವವರೂ ಕೂಡ ಭಾರತೀಯರು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಎನ್ನುವಂತೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದ ರಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ

ಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಫಲಾರ್ಥಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ವಿವರವಾದ ಮಾದರಿ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜವಾದದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು; Democratic Socialism ಅನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾಯಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇನೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಗುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಚಿರಾಂತ್ರಿಕ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲೆಯೂ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಅಗುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಆದರೆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದು ಅವರವರಿಗೇ ಬೆಂಬಲಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳಿರುವುದೇ ನೋಡೋದು. ಆದರೆ ತಮಗೇ ಬೇಕಾದ ಒಂದೇ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಜನತೆಗೆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪೂಜಾಪುರುಷರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಆಡಳಿತ ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಹಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ನಿದ್ದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅನುಭವವ್ವರು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಇವರನ್ನು ಇಲ್ಲದ ವರ್ಗಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವರ್ಗಮಾಡಿಟ್ಟರು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣ? ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತೇ? ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಪೊಡಕ್ಷನ್ನು ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಇದರ ಕಡೆ ಸಹಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೊಡದೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಧಿಪಾತಿ ಎಂದು ಪಂಗಡದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೆ ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಏದೋಷ ಮಾಡಿದೆ ಕೆಲಸವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ. ಯಾರು ಅದನ್ನು ಯಾರು ಕೈಯಲ್ಲಿಡೋ? ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಅನ್ಯಾಯ, ಅರಬರಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬೆಂಬಲಕೊಡಿ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೇಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ, ಸಹಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಂದು ಪಂಪುಸೆಟ್ಟು ಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ. ಈಗಿನೋ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ರೈತ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನ ಅರ್ಜಿ ಮಂಜೂರು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ನೂರರಿಂದ ಇದ್ದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪಂಪುಸೆಟ್ಟು ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಲಂಚಕ್ಕೊಡದೆ ಅವು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಲಂಚ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸರಿಯಾದ ವರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಯತಃ ಸಹಕಾರ ತತ್ವ ಸಫಲವಾಗದೇ ಇರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ.

ಇನ್ನು Transfer of officials ವಿಚಾರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪೋಲಿಸ್ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರನ್ನು ನಿಯಮದಂತೆ ವಿಲಾಸಿಂಗ್ ಕೆಳಗೆ ಬೇರೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಆರ್ಟರ್ ಆಯಿತು. ಅವರನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವವಿರುವಂತಹವರು ಅವರ ವರ್ಗವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇದೇ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆಯವರು ಒಂದು ಛಾರ್ಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ವರ್ಗ ಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದರು ಹೀಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮೋಕ್ಷಕವೇರಬೇಕು, ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಇಲಾಖೆ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದೂರು ಕೊಡುವುದೇ ತಪ್ಪೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೂರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರು ಯಾರು, ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟವರು ಪುದು ಸರಿಯೇ, ತಪ್ಪೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡದೇ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ)

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಕೃತಕವಾದ ಮಹಿಳಾ ನೌಕಾಜಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಗ ಏನೂ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಲಕ ಸಿದ್ಧತೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತನಿಖೆ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮೋ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿ, “ನೀವು ಏನೋ ನಾಲ್ಕು ಇಂತಹ ನೌಕಾಜಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಐವತ್ತು ಇಂತಹ ನೌಕಾಜಗಳಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

Mr. SPEAKER.—I have said that whatever one member says to another in private conversation should not be mentioned on the floor of the House.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಾವ ದೂರದ್ದೂ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಬಾರದು. ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜನತೆಯ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು unemployment ಬಗ್ಗೆ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲೇ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ S. S. L. C. ಪಾಸಾದವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಈಗ Technically qualified ಜನರೂ ಎಂದರೆ ಸಹ ಒವರ್‌ಸೀಯರುಗಳು ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರು, ಮೈಕಾನಿಕಲ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ನಿರ್ದೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. Technical hands ಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಡಿ ಹೋದರೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾನೇ ನಡೆದಾವು ! ಈ ಕೆರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು, ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡಾಯಿತು ಎಂದು ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಸಹಸಾರು ಜನ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದೇ ತೀರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೋಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹಾಕಲೇ ಬೇಕು. ಕೇವಲ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಈ ದಿವಸ ಪಂಡಿತ ನೆಹ್ರೂ ಅವರಿಗೇಕೆ ಒಂದು ಬೆರೆಯಿದೆ ? ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಒಂದು ನಿಸ್ಪೃಹತೆ ಇರುವುದು ರಿಂದಲ್ಲವೇ ? ಕಾಮರಾಜ ನಾಡರಿಗೂ ಹಾಗೇ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮನಸಾರೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆಯಂತೂ ಹೇಳತೀರದಾಗಿದೆ. ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿಯ ಬೆರೆ ಏರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಈ ದಿನ ರೈತನು ಬಹಳ ನಿಕೃಷ್ಟದ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೇನೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಸಾಲದಷ್ಟು ರೈತನು ತನ್ನ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಸಹ ವಿಪರೀತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗುಳಿ, ಹಾರೆ, ಪಿಕ್‌ಸಾ, ಒಟ್ಟು ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿವೆ. ಆತ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಆರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಕಂಪೆನಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಅರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಕೂಲಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು ? ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ 8 ಆಣೆ, ಗಂಡಾಳಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ 100 ಕ್ಕೆ 10 ಜನ ಆಧೋಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಇನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದಯ್ಯ (ನಿರಗುಪ್ತ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಧೋರಣೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ,

ಅದುವರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೀಗ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪಭ್ರಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮತಾವಾದ ಅಪಕೃತವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ, ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜನರಿಗಿಲ್ಲದೇ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಅದೃಶತೆ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿರತಕ್ಕ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎನ್. ಜಿ. ಬಿ. ಗಳ ಸಂಬಳದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಳಂಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಕಡಮೆ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲರಂತೆ ಪದವೀಧರ ನೌಕರರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಪವೇತನ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಫಲ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ಇವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ದೇಶಕ್ಕೂ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುವರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭಾಷಾವಾರು ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ: ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಹುಮಂದಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರಾಠಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದ ಅವವಾನಿ, ಅಲೂರು ಮತ್ತು ರಾಯದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರದೆ ಹಾಗೇ ಇನ್ನೂ ಅಂಧ್ರದತ್ತ ಉಳಿದಿವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡತಕ್ಕ ಜನರೊಡೊಡಗೂಡಿದ ಒಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಚಳವಳಿ ಹೂಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಂಥ ಜನ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದೂ ಸಹ ಈ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಲು ವೇಳೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನೇ ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಈ ದಿವಸ ಆ ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಸಫೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಇತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಏನೂ ಆದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರೇನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರು ಇದರ ಹಾಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ: ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದರೆಕ್ಕೆ ಜನರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾರೋ ಅವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲು ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ರಕ್ಷಣಾ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಗಂಡಾಂತರ ಇಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಕೇವಲ ಚೀನದೇಶ ಒಂದರ ಅಪಘಾತ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಈಗ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಅಪಘಾತ ಬೇರೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ದೇಶದ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಎನ್. ಸಿ. ಸಿ. ಯೂನಿಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಹಣದ ಅಭಾವ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಯಾರಾರ್ಯೂ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಡವರೇ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಲ್ಲದರು ಏನೂ ಕೊಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗವನ್ನು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನದಾ ಬರಗಾಲಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಿರುವ ಆ ಬಿಜಾಪುರದಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ಗತಕ್ಕರೂ ಈ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿರಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡೆತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಂದನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಬಡ ಸಂಸಾರಗಳು ತಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯ)

ಒಂದು ವರ್ಷದ ಜೀವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ರಕ್ಷಣಾನಿಧಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಗಂಭೀರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಶಕ್ತಿವಂತರು ಒಂದು ದಿನದ ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ರಕ್ಷಣಾನಿಧಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೋಷಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸ

4 P.M.

ಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರೈತನಾದವನು ಅದರಲ್ಲೂ ಬಡವರ ತಮ್ಮ ಎತ್ತು, ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯವಾದ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡಬೇಕು. ಆ ಹಣ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಕ್ಷಣಾ ನಿಧಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಬಾವಿ ತೋಡಿದಂತೆ ಎಂಬಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಪಾನನಿರೋಧದ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನು ನಿಜವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವೇ ಇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹ ಕುಡಿಯತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಪೊಲೀಸನವರೇ ಕುಡಿಯುವವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕುಡಿತವನ್ನು ಪೊಲೀಸ್‌ಮಾನವರೇ. ಅದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕುಡಿತವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇವಿಕರು ಮತ್ತು ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಸಹ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಈಗ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಡೈಲಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಡೈಲಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದಿಯ ತತ್ತ್ವ. ಡೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಾದ ವಾದವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿಲಿ, ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ಶಾಸನ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಫಲವಾಗಿವೆಯೆಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತಾದನೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆ. ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಗಿ 10-11 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. 1953ರಲ್ಲಿ ನೀರು ಶೇಖರಣೆಯಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬರ್ಚಾದುದು 108 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಡೇವಲಪ್ ಆಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಒಂದು-ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ 2½ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ 9 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಜಮೀನು ಡೇವಲಪ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಜೇಷ್ಠ ಕಟ್ಟಡವು ಏತಕ್ಕೆ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ಬೇಕೇ ಬೇಕು, ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು ಕೆಲಸಗಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಉಪಕಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ರು ಮತ್ತು ಬುಲ್‌ಡೋಜರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದ ದ್ರವ್ಯ ವೃಥಾ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಇನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೆಳಗೆ 60 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಡ್ರೈ-ಕಂ-ವೆಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಒಂದು ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ವ್ಯವಸಾಯ. ಅದರಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಹಿಸರಾಯಿತು. ಭೀಷ್ಮ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂತು. ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆವು, ಇದುವರೆಗೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ; ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಈಗ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಂದ ಹಣ ತರಬೇಕು. ನೀರು ಸರಬರಾಜು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರು ಕೂಡವರನ್ನು ಎಂದರೆ ಸರಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದವರೂ ಕೂಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾನು ಉಂಡು ಇತರರಿಗೂ ಉಣ್ಣೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತನಾದವನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 8 ವರ್ಷಗಳ ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈಗ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 6-7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಕಾನೂ ಕೂಡ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಶ್ಯಾನ್ಸ್, ಪ್ರೀತಿ, ಮಮತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜನತೆಯೇ-ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಈಗಲೇ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಜನತೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕಾನೂ ಕೂಡ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆರೆಯುತ್ತೂ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಏರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆ ಏರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೇನು? ರೈತನ ಕಷ್ಟ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಣ, ಪುರಮುಟ್ಟು, ಗೊಬ್ಬರ, ಎತ್ತುಗಳ ಬೆರೆ-ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಧರಿಸತಕ್ಕ ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆರೆಯೂ ಏರುತ್ತೆ. ಕೂಲಿಯಂತೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ರೆಬ್ಬಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆರೆಗಳು ಏರುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹತ್ತೋಟಿಗೆ ತಂದು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೆಲ್ಲು ಪ್ರಲ್ಪ 1ಕ್ಕೆ 40 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಮಾರಿದರೆ ರೈತರು ಏನು ಉಣ್ಣಬೇಕು? ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನವಣ್ಣ-ಇಂತಹ ಅಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡು ರೈತರು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿರುವವರು ಸೇಲ್ವೆಟ್, ಇನ್‌ಕಂ-ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರು-ಅಂತಹವರಿಗಾಗಿ ಇವರು ಬೆರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರತು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಂಚೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಏರುತ್ತಿರುವ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ನಂಜೇಗೌಡ (ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಪೇಟೆ).--ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನವರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳ ಪ್ರಸಾರ ಪವನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಮಂಡಿಸಿ ಅವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ಅದೃಶ ಪಕ್ಷದ ಜನರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಬಡ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಆತ್ಮತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪಾದನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪಾದನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಕಲ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದೇನು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅಹಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕೊರತು ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ತರಹ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಆಳಬಡಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೊಸೈಟಿ, ಒಂದು ಕಡೆ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಒಂದು ಕಡೆ ರೆವಿನ್ಯೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಟರ್-ಯಾವ ಕಡೆ ಕಟ್ಟಿಡಾಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎ. ಇ. ಎಸ್. ಅವರಿಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಇವೆ. ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ಲಾನ್ ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೀನ್ ಮ್ಯಾನ್ಯೂರ್ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ 100 ಕೆ. ಜಿ. ಸೂಪರ್ ಫಾಸ್ಫೇಟ್ ಹಾಕಬೇಕು. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನ್ಯೂರ್ ಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಬರ್ಬರ್ ಬೇಕು, ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಬೇರೆ ಬರ್ಬರ್ ಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಬರ್ಬರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕು. ಆಗಸ್ಟ್-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಈ ಹಣ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗದೆ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಗ್ರೀನ್ ಮ್ಯಾನ್ಯೂರ್ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕನ್‌ಸೆಷನ್ ಆರ್ಡರ್‌ನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ರೀತಿ ಕನ್‌ಸೆಷನ್ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಸ್ಟಾಂಪ್‌ನು ಆಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನುಮ್ಮನೆ ವ್ಯಥೆ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಾಯಿತು? ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಡೆಪಲೆಟ್-ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಈಗಲೇ ಮುತುವರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು-ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಬ್-ಸಿಜಿಸ್ಟಾಂಟ್ ಅವರ ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಕನ್‌ಸೆಷನ್ ಜಾಗೃತೆ ನಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರೀನ್ ಮ್ಯಾನ್ಯೂರಿಗಾಗಿ ಯಾರು ಆರಾಧನೆಯ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗೃತ ಅವಕಾಶಮಾಡಲು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟು ಈ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಎಂದು ಕೆಲವು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 1959-60 61ನೇ ನಾಲಿನ ರೆಕ್ಕೆಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ? ಆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ರೆಕ್ಕೆಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಉತ್ತರ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು? ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ 100 ಗೋಣಿಗಳಿಗೂ 247 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇಲೆ ಜೀಪಿನ ರೆಪೇರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಬರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆಡಿಟ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥಾ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿರತಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಬೆಳೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಬರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನಗಳ ಕೈ ಸೇರಿ ಅದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಬೀಜ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ 96-97 ಬಾವಿಗಳು ಅರ್ಧ-ಮಾರ್ಧ ಆಗಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ಫಸ್ಫೇಟ್‌ನಾರ್‌ಮೆಂಟ್, ಸೆಕೆಂಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಾರ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿತಯಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸ ಇದುವರೆಗೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುವ ಹಾಗೆ ಉಳಿದ ಇನ್‌ಸ್ಟಾರ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವವರೆಗೆ ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬರ್ಬರ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಡೆಡ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಆಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಹಣವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಮೀನಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನವರಿಗೆ ಅದರ ಫಲ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪಿ ಕೇಷನ್ ಹಾಕಿಸುವುದು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಹಾಕಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಕಳೆದನಂತರ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೂರಾರು ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನವರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟ ಜಮೀನನ್ನು 15 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಪರಭಾರ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಹರಿಜನರಿಗೆ ಫೀ ಆಫ್ ಕಾಸ್ಟ್ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ 15 ವರ್ಷಗಳ ಕಂಡೀಷನ್ ಅಷ್ಟೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬದವರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಅದನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ತಿನವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳ ಕೈ ಸೇರಿ ಅದು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾನು ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗಿಬೇಕೆಂದು 4½ ಗಂಟೆಯ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟೆ. ಆ ಬಸ್ಸು 5½ ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟು ರಾಯನ ಕೆರೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ 3 ಮೈಲಿ ದೂರ ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರೇಕ್ ಇಲ್ಲ ಕಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಡ್ರೈವರು ಆ ಬಸ್ಸನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಆ ಡ್ರೈವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಬ್ರೇಕಿಲ್ಲದೆ ಆ ಬಸ್ಸು ಹೊರಡುವಾಗ ಸರ್ಜಿಫೈ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ, ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಬೇರೆ ಡ್ರೈವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ನೀನು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ 50 ಜನಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀಯೇ, ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕೊಳಗಿದೆ ಏನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನೋಡಬೇಡಿ ನೀನು ಗಾಡಿ ಕೊಡುವವನು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಸರ್ಜಿಫೈ ಮಾಡಿದ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಡ್ರೈವರು ಹೇಳಿದ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸರ್ಜಿಫೈ ಮಾಡಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅಮೇಲೆ ಬೇಕನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಬೀಚನಹಳ್ಳಿಗೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಸ್ಸು 10½ ಗಂಟೆಗೆ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಹೀಗಾದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಥಾಕೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಒಂದು ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನೀವೇ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ಲೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಇಂಥಾ ದಿವಸ ನೀವು ಬಸ್ಸು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ, ಲಂಚರುಷುವತ್ತು ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ? ಕಂಪ್ಲೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಥಾ ಕಡೆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿದರು, ಟಿಕೆಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು ಇಂತಿಂಥಾ ಕಡೆ ಇಳಿದರು ಎಂದು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ನೀವು ಇಂಥಾ ದಿವಸ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಸವಾಲಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟವರು 50-60 ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ರೀತಿ ಅದರ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಸ್ ಗ್ಯಾರೇಜಿನಿಂದ ಹೊರಸುವಾಗ ಆ ಬಸ್ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಸರ್ಜಿಫೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಸ್ಸು ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರೆ ಆಗ ಅದು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಜಿಫೆ ಮಾಡಿ-ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಭಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ನ್ನಲ್ಲ ಇಂಟರವೈನಿಂದ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ದೈವರು ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೇನೇಷನ್ ಕಾರ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಕೇಳದೇ ಇದ್ದರೆ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆಯ ಇಲಾಖೆ ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡಿಗೆ ರಿಟರ್ನ್ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 10 ರೂಟುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಇರುವುದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸದೆ, ಸರಿಯಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸವಳವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಆದಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿ ಆಮೇಲೆ ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ಯಾಮಿ, ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ 44ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಂಥವರಿಗಾದರೂ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಲು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಎಷ್ಟು, ಸಾಲ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಏನಾಗಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನು ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ, ವರದಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ? ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಜಾಂಬವೆ ಚರ್ಮ ಕುಶಲ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹೊಸಹೊಳಲು, ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಎಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮೆಂಬರುಗಳಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿರುವ ನಾರ್ಸೈದು ಸೊಸೈಟಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಯಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಡ್ನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಕೂಡಲೇ ಇದರ ನಿಗಾ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೇ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಉನ್ನತಾದಿ ಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ.

ಪಾಂಡವಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾರ ಕುಶಲ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ, ಕುಂಬಾರ ಕೊಪ್ಪರ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಘ ಎಲ್ಲಿದೆ, ಆ ಊರು ಎಲ್ಲಿದೆ, ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ತನಿಖೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಎಂದರೆ ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, ಏನು ಎನ್ನುವುದ ನ್ನಾದರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ದಯವಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದಾವು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಇದನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ತಯಾರು ಮಾಡಿಹಾರು. ಇಂಥ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತಪ್ಪುಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಅದು ತಾನಾಗಿಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಭಾಪತಿಯವರು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಪುನಿತ್ ಶ್ಯ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ನ್ಯಾಯ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲರು ಈ ಸಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಗೃಹರಕ್ಷಣದ ಹೆಚ್ಚು ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ - ಜನರ ಹುದ್ದೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜನರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 20 ಜನರನ್ನು ಜೀವನಕೃತ ನುಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟು ಅನಾಹುತ ಆಗುವವರೆಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜನರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ವೆಗೈರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮೊದಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಆಗಿಹೋಗಿ ಕೊರೆ ವಗೈರೆ ಆಗುವವರೆಗೂ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊರೆ ಆದಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲೇ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗದಹಾಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ರಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ನೋವುಪಟ್ಟು ತೊಂದರೆ ಆನುಭವಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಾರಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ 750-800 ರೂಪಾಯಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಒಂದು ಸಲ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದೊಳಗೆ ರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ಬಾಲವಾಡಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಫಸ್ಟ್‌ಹೆಡ್ ಬಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಾನುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆ ಇದ್ದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ರಾರಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 10 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವಾಗ ಕೀಳೆ ಮಾಡಿದರೆ ರಾರಿ ಮೂಲಕ ರಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ? ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆದರೆ ಹೇಗೆ? ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಮಾನುಗಳು ಕಡಮೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಬೇಕಾದ ಧರ್ಮ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹ ಮೈಸೂರು ಇದ್ದರೆ ಇದ್ದರೆ ಕೆನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಇದ್ದು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಂಥ ಕೆನು ಎಷ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಕೆನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾನು ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು; ಇಂಥವು ನಡೆಯದಹಾಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಮಾಡಲು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪೇರು ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹರಿಜನರ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಂಘವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಹೋದನ ಬಹಳ ವಿನಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೆ. ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಚಿಲಪೋನ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳವರು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ಬೋರ್‌ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗದ ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕದಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಲವಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಎರಡು-ಮೂರು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಯ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಹತ್ತಿರ ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂಥ ರಸ್ತೆಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರಿಪಡಿಸಲು ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಪೌರಾಡಳಿತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮುನಿಚನ್ನಪ್ಪ)

ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೇ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಿಲ್ಲ. ಈ ಹತ್ತ ಮೈಲಿಯು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ಯುಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಎಕರೆಗೆ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮುನಿಚನ್ನಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡಿನವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಸಾವಿರದಂತೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಕಾರ ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗ ಬಾರದು. ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರೆ ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ನುಣ್ಣುಬಣ್ಣವಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಹಣ ಈ ರೀತಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮುಂದಾದರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನೆನಗಿಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri S. RAJAGOPAL (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, Sir, to the Motion of Thanks to the Governor for this Address, on behalf of the parties we have moved amendments. As several members have congratulated our Governor on his Kannada speech in this Hon'ble House, I will also join them. While congratulating him on that, I want to place before the House one or two facts. The same members who congratulated the Governor because he spoke in Kannada are not in a position to name the State as Karnataka State. It is also their responsibility to see that the State is named as Karnataka State. I would, therefore request those Hon'ble Members to come forward as early as possible and see that the Mysore State is named as Karnataka State.

Also we should not forget one more thing, and that is there is no integration. One thing our Congress people should not forget is that the border issue is agitating the minds of not only the MES people but also of other people coming from other border areas. Not a single member of the Congress party is able to get elected from the border area. For instance, you take the Mangalore Area or the Kolar area or the Madras Area or the Marathi area. Most of the members are elected from the Opposition Party on the border issue alone. So, this is another problem which we have to take serious note of. We must see how best we can solve this border problem and have an integrated Kannada area.

The major problem facing this State is the rising prices. The Governor's Address has failed to say anything about the price increase. The Centre and the States have said and even our Chief Minister has said in the State Development Committee meeting that the middle man is responsible for the rise in prices. The Chief Minister admits it and even our Finance Minister has admitted it in one way or the other while presenting his budget, but the Governor has failed to mention it in his address. The State will come forward and say that it is not our responsibility and that the controlling of prices is the responsibility of the Central Government. The Central Home Minister Nandaji admits that whenever they give one rupee extra to a wage earner, the same night the prices go up and that they are not able to get the benefit of wage increase. Even one of the U. P. Ministers has said that if the traders go on increasing the prices, it will be natural for the poor to loot the shops. This happened recently in one of the villages in Bijapur where the angry customers looted nearly 500 bags of wheat and atta. The angry people looted the shops because foodgrains were not available at controlled prices and they were sold in the blackmarket at high prices. The prices of foodgrains have increased by 30 to 35 per cent and the people's anger has also increased correspondingly. Every man wants bread and no man can live without bread. This simple fact is known to everybody, but unfortunately our rulers, the congress people, do not seem to know this fact at all. The citizens of India have been expecting to get a square meal from the Congress Party. At Avadi they decided to have a socialistic pattern of society.

Socialism, according to me, means meeting the demands of the people for bread, clothing and shelter. Even in Bhubaneswar they gave the same stamp to this socialism. They are saying again and again that they will bring about socialism for the sake of the common man. With all this, the common man is not in a position to get his bread, clothing and shelter easily. For his needs of bread he has to go to the shop and he is not in a position to buy his bread because of its high price. This is the position.

Recently the Vice-Chairman of the Planning Commission said that by 1980 he would be able to see that every family got a monthly income of Rs. 108 and he has asked the people to wait for another 16 years and he says that by 1980 he will be able to get the people a monthly income of Rs. 108 per family. We have already waited for 16 years after the achievement of freedom to get this answer to wait for another 16 years more to get a monthly family income of Rs. 108. The Finance Minister at the Centre says that the upward trend of prices is going on and there is a pressure to push up prices. Who is exerting this upward pressure? Who is mightier, the common man or the market people in business? Who is mightier, the Government or the businessmen, whether the ruling party or the blackmarketeers? We have to decide who is really mightier in this country. The businessmen are the people who are exploiting the poor people by blackmarketing. How long are the poor citizens of India going to tolerate this and how long are they to wait?

(SRI S. RAJAGOPAL)

A day will come when, as one of the U. P. Ministers said, the citizens of India will assert their rights and demands and they will say that this is not the type of socialism we want from the Congress; this is not the socialism we expected from the Avadi Congress or the Bhubaneswar Congress. We want socialism which will give bread, clothing and shelter to the common man and which will assure a decent pay to the wage-earner. Are this Government going to give us all that? The Congress members will have to be a little vigilant in this matter.

Lastly, coming to land reforms, in the Bhubaneswar Congress most of the people said that they were not able to introduce land reforms in most of the States even though the Government of India gave instructions to the State Governments to see that land reforms were implemented immediately. Unfortunately, our Government here have not been able to implement it and our Revenue Minister has advanced several reasons. The Scheduled Caste people who are downtrodden have no lands and unless they are given lands your socialism has no meaning. You may give them many things, but unless and until you give them lands for cultivation, it is impossible to uplift the Scheduled Caste people in this country.

Sri G. V. GOWDA.—Where is the land available?

Sri S. RAJAGOPAL.—Whatever land is available, let it be divided between the Scheduled Caste people. Unless you give them lands, it is impossible to uplift the Scheduled Caste people in this country and in this State.

With these words I conclude my speech and thank the Chair for giving me this opportunity to speak.

† Sri D. PARAMESWARAPPA (Honnali).—Mr. Speaker, Sir, I think the Address delivered by the Governor is prosaic in style without any material. I, for one, believe that the Governor's Address is an annual statement of the policies of the Government and it is also a review of the achievements of Government. I believe that it should be critical in the sense that should point out the various shortcomings and guide the Government to rectify the shortcomings. That should be the aim of the Address. If we read the Address from this angle, it is devoid of all these things. It appears to me as though it is a catalogue of simple events on the part of the Government. At the very outset the Governor has called the attention of the members of this august House to the national crisis and the national emergency we are facing today. I must congratulate the Governor on having called our attention to this crisis. It is a beacon call to all the members of this House to be united against the enemy during this crisis.

Coming to the various aspects that he has dealt with in his address, I would confine my remarks to agriculture, industries and employment because these three problems which are very important in our life. Agriculture is very essential for the production of food. Industries are very

essential for the prosperity of the Nation. Employment also is very important. The Governor has said that in agriculture some progress has been made by Government because Government have formulated various schemes for the development of agriculture. He has also laid stress on irrigation. I would like to draw the attention of the House to the various schemes of irrigation. I find that we are talking only on theory and putting it into practice. If we analyse the various schemes undertaken by Government it will be seen that most of the irrigation works are at a standstill and there is no progress. Speaking about my constituency I have sent an interpellation this time about the inertia of the Public Works Department and their not taking up many of the budgeted works so far as irrigation is concerned. So, Sir, I would like to submit that if the Government is really very earnest in developing agriculture, it should see that there is no delay in completing the schemes that they declare before the Public or on the floor of this House. Therefore, I would like to draw the attention of the Public Works Minister or the concerned Minister to this point that whatever projects or schemes they have contemplated so far as irrigation is concerned, there should be least delay in completing those schemes, because they are also essential for increasing food production.

Then, Sir, it has been repeatedly urged by the Members on this side that concentration of industries in one place would really affect the economy of the country. In this connection, I would like to point out that various industries are concentrated in one place. We have been advocating the decentralisation of industries so that people in various parts of the State may get employment. In spite of it, the policy of the Government has been to locate industries in one place and concentrate them in one place. The Governor's Address has not made mention of the precise industrial policy of the Government and of decentralisation in order to secure employment to those people who are living in other parts of the State where industries are not yet located.

Sir, it is very surprising that in this Address it is very conspicuous, that there is no mention of corruption, nepotism and redtapism that are pervading the entire administration as well as in politics and social life. If we go to the Department of Co-operation it will be very evident that this sort of corruption prevails in co-operative societies rather than in any other Department. In most of the societies which are meant for assisting the poor raiyats and poor farmers by giving them timely help, we see today that poor people who desire assistance through the co-operative societies are not really getting the assistance. It is the middlemen that are benefited. It is the rich people that are benefited to day by the co-operative movement. Today to my surprise I have seen that most of these co-operative societies are headed by my friends who are of the same feathers as of the opposite side. Sir, in co-operative societies, honesty has become an exception and dishonesty is a general practice. Therefore, in order to make the co-operative movement successful, in order to make it help the poor people, I must say that these dishonest people should be removed from the co-operative movement and the co-operative movement should be

(SRI D. PARAMESWARAPPA)

placed in the hands of honest people. On the other hand, if the Government feels that it is very difficult to find out honest people in the country, let them take the responsibility of conducting co-operative societies through officials. I have no objection for that, but we must see that these dishonest people who are managing the co-operative societies should be removed immediately and proper action should be taken against them. Again it is said that the Sugar Control Order has been enacted in order to see that sugar is distributed properly among the people. But Sir, I regret to say that after this Sugar Control Order has come into force, it has increased dishonesty rather than honesty. Sir, I have observed so many societies selling sugar in black markets. They enter in the books various names and show that they have taken sugar. They distribute sugar in the name of so many people who do not take sugar at all and collect sugar and sell it in black market. That is what is happening today. If we want to see that sugar is distributed properly and equitably among people, we should see that the sugar control order should be done away with and some other arrangement should be made for the proper distribution of sugar. Then, Sir, with regard to the Education Department, all of us are of the opinion that Education is most important for the successful working of democracy. After the introduction of compulsory scheme, we see that there are no school buildings in many of the places. I would like to ask one question how to educate the children without school buildings. Should they hold classes in the open air or in a protected building? Therefore it is essential in order to make compulsory education a success, every village which has no school building should be provided at least with a cheap designed building.

SRI B. D. JATTI.—Assuming that we get a rented building, we can provide the best teacher who is nicely trained.

SRI D. PARAMESWARAPPA.—Do not be always under the impression that you get always a rented building. It is your responsibility and not of the people to see that a school building is provided, at least of a cheap design.

SRI B. D. JATTI.—Both things can be thought of. If we can construct buildings at cheap cost, we can agree; if it is possible either for the Government or the villagers to have rented buildings, then importance of the teachers who are training and who can give better training should be considered.

SRI D. PARAMESWARAPPA.—You can do either of these two things. Let there be no delay and no time be wasted in correspondence.

MR. SPEAKER.—All avoidable delays will be avoided.

SRI D. PARAMESWARAPPA.—That is one aspect which I would like to stress and I conclude my speech.

† ಶ್ರೀ ಜಿ. ದೇವಯ್ಯ (ಮಂಡ್ಯ).—ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಇಂತಿಂತಹ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಉಂಟು. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂತಿಂತಹ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಕಾರ್ಯಗತ ವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಆಳವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5:00 P.M.

ಹಾರಂಗಿ ಮತ್ತು ಕಂಬದ ಕಡೆ ಈ ಎರಡರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಂಡ್ಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಬರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಆಗಲ ಸೇರಿ ಮಾತನಾಡುವವನು ನಾನಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿವೆ. 180 ಅಡಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಗುಂಪು, 120 ಅಡಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು ಈ ರೀತಿ ಅವರವರಲ್ಲೇ ವಾದ ಇದೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಾರಂಗಿ ಕಂಬದ ಕಡೆ ಅಣೆಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಅವರಿಂದ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಮದರಾಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು, 180 ಅಡಿ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ನೀರು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊದ್ರೆಕ್ಕೆ ಸಾಗಾಗುವಷ್ಟು ನೀರು ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ನೀರು ಸ್ವಾಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? 120 ಅಡಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಕ್ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ನೀರು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದಿರಬೇಕು ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಕಂಬದ ಕಡೆ ಹಾರಂಗಿ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ನೀರು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಕಾರದವರು ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನ ಆತನಿಗೆ ಅವರಿವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿ ತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಮಂಡ್ಯ ಪುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ, ಪಾಂಡವಪುರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟು ಇದೆ, ಬತ್ತದ ಸಾಗುವಳಿ ಎಷ್ಟು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನೀರು ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ ಇಟ್ಟು ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಏನಾದರೂ ಆದರೆ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಬರುವ ಆದಾಯವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಂಬದ ಕಡೆ ಮತ್ತು ಹಾರಂಗಿ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ನಾರಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾಗರ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ, ನಂಜನಗೂಡು ಈ ಭಾಗಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡದೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ನೀರಾವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 7-8 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರು ನುಮ್ಮನೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೊರತು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಹೇವಯ್ಯ)

ಯಾಗತಕ್ಕ ಛಾಗದಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಯಾವ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದುಡ್ಡು ಪೋಲು ಆಗಿರುವ ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ ನಾವು ಮೆಚಾರಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಜಿಲ್ಲೆಯವರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಬದ ಕಡೆ ಮತ್ತು ಹಾರಂಗಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಆ ಸರಕಾರ ಹೋಯಿತು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂತು ಈಗ ಬೇರೆ ಒಂದು ತರಹ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂಡ್ಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ನೀರು ಬಡದೇ ಹೋದರೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲರತ್ತಕ್ಕವರು ಬದುಕುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಇರಬೇಕು, ಬಡವರು ಬಿಲ್ಲವರು ಎಂಬ ಭೇದ ಭಾವ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾನು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿನ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಇಷ್ಟವನಾದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂತುಸ ಬಂದಿದೆ ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗುಂಪು ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕವರೆಲ್ಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರಲ್ಲೇ ಬಡವರು ಬಿಲ್ಲವರು ಎಂಬ ಭೇದ ಇರುವಾಗ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನವಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಹೋಗಲಿ ನೀವು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲೆಯವರಿಗೂ ಜನರಿಗೆ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಬನ್ನಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ ನಾರಾ ಕ್ಕಿಗೆ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು.

ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ದೂರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ತೂರಿನುತಾರೆ. ಅದೇ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಯಾರಾದರೂ ದೂರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ಬಂದೊಬ್ಬನು ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಆದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ, ಕ್ರಾಪಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕ್ರಾಪಾಡಬೇಕು.

ಕೈಗಾರಿಕೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಟನ್ನಿಗೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಒಂದು ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ರಸ್ತೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಾಬಿಗಳಿಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ರೆವೆನ್ಯೂ ಬಾಬಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 1932 ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾರ್ ಬಂತು. ಆ ರಾಗಾಯ್ತಿ ಪಾಟರ್‌ರೇಟ್ ಮತ್ತು ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಂದಾಯ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಂದಾಯ ವಜಾಮಾಡಬೇಕು, ಪಾಟರ್‌ರೇಟ್ ಮತ್ತು ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲೆಯವರಿಗೂ ವಜಾಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮನ್ನಾಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಧಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I think Sri Anna Rao will be able to finish his speech within 10 or 15 minutes. I cannot give him more time than that.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Please give me 20 minutes at least.

Mr. SPEAKER.—It is not possible because there are so many others who want to speak.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Then I don't want to speak.

Mr. SPEAKER.—Then he can speak at the time of Budget discussion. The Hon. member must have informed me much earlier if he wanted more time.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Those who spoke in the beginning got more time.

Mr. SPEAKER.—I am sorry. The member is having a wrong impression. He has been observing the Debate.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—I am not going to speak at all.

Mr. SPEAKER.—That does not matter. If he thinks that I am giving more time to others, it is wrong. He has been seeing that I am not giving more time. I have been giving just 10 or 15 minutes only to each speaker.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Then I cannot cover all the subjects. I am sorry.

Mr. SPEAKER.—It is all right. When the whip sends me the names, there must be some agreement about all this. Now Sri G. Rame Gowda will speak.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ (ಜೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ನ್ಯೂತಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿಲ್ಲ, ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ, ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಂಡಲಗಳು, ಮತ್ತು ರೈತವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಯಲು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆ ಕಾಗದದ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು, ನೋಡಿದರೆ ಅದರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಪ್ರವಾಸಿಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾಸಿಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಖಂಡರನ್ನು ಕರೆಸಿ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಾದ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಅದಿಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಸಮ್ಯಕ್ ಯೋಜನೆ ಕೂಡ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಕಟ್ಟಿ ಕರೆಗಳ ರಿಪೇರಿವಗೈರೆ ಗೆರ್ರಾ ಅಪಕಾಶಮಾಡಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಾವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹಿಂದಿನವರು ಕಟ್ಟಿರುವ ಹಳೆಯ ಕೆರೆಗಳು ಹೂಳಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ನೀರು ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಲ್ಲದಂತಿರುವ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ಏಷಯದಲ್ಲಿನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಕಳೆದ 10-15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನೀರಾವರಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಹಳೆಯ ಕೆರೆಗಳು ಹೊಳಿಸಿಂದ ತುಂಬಿ ಪೈಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವೂ ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಫಲ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ, ಬೆರೆ ಏರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಅನುಭವ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬೆರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರೂ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಬೆರೆದವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ತಾನು ಬೆರೆದುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ದೊರೆಯಲು ಏನು ಮಾಡಿದೆ, ಆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಿವರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಕ್ಷೀಂಟಾರಿ ರಾಗಿ ಬೆರೆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ಸೇಕಡ 85 ಮುಂದಿ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಜೀವನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆರೆದು ತಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಹಂಚುವಾಗ ಅವರ ಕಷ್ಟನುಖವೇನು, ಯಾವ ರೀತಿ ಅವರು ಜೀವನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಹಾರ, ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಖಾತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮೊದಲದ್ದೇ ಆಶೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ರಾಗಿ ಬೆರೆಯ ಬೇಕಾದರೆ 434 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆಂದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 4 ಅಥವಾ 5 ಪಲ್ಟಾಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರೂ ಬೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಪಲ್ಟಾಕ್ಕೆ ರಾಗಿಗೆ 80 ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆಯಾಗುವಾಗ 30-35 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ ; ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕುವಾಗ ರೈತರಿಗೆಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೂ ರೈತರಿಗೆಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೂ ರೈತರಿಗೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 50 ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ 20 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವರ ಬಡತನ ನೀಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರ ಖರ್ಚಾದರೂ ಹುಟ್ಟುವಹಾಗೆ ದರ ನಿಗದಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಭಾಧಕವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಇಲಾಖೆಯಿಂದಲೇನೋ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಲಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸುಮಾರು 56 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ; ಅದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ 28 ಲಕ್ಷ ವಾಪಸುಕೊಡಬಹುದು, ಕಾರಣ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಬೆರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಜಮೀನಿರಾ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಆಗ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಮಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತು.

ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಸಾಯ ಎಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ 30 ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ತತ್ತ್ವ ಏನು ಬಿತ್ತು ? ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಬೆರೆಗಳಿಂದ ಬೆರೆ ಬಾರದೇ ಹೋದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸಿಯಾದರೂ ಬೆರೆ ಕಡಮೆಯಾದರೆ ಬೆರೆಯುವ ರೈತನಿಗೇನೂ ಫಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆರೆಯುವವರಿಗಿಂತ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವವರು ಬೆರೆಗಳನ್ನೇರಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ರಾಫಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಹಕರ ಸಂಘಗಳಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ದವಸಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು. ಆದರೆ ದೇಶದ ಜನಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ನೂರಾರು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ನೇರವಾಗಿ ರೈತರಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರೂ ದವಸಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಂದ ಬರುವ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ತಕರು ಕೊಂಡು ಮಾರ್ಕೆಟ್ನಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿ ರಾಫಿ ದಾಯಕವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹೊರತು ಬೆರೆದ ರೈತನಿಗೆ ದವಸದ ಬೆರೆ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತರೇ ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದವಸ

ಗಳನ್ನು ತಂದೆಕೊಡುವಂತಾದರೆ ಆಗ ರೈತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗೇನೋ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವರ ಹೆಸರೂ ಉಳಿಯುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಡುತ್ತಿವೆ, ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ರಾಜ್ಯ ದಾಯಕವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರೇ ತಮಗೆ ರಾಜ್ಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು, ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಸರಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸ್ಪಿನಿಂಗ್‌ಮಿಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಚೆಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟರು? ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಯಲುಮತ್ತೂರಿನ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಒಂದುಲಕ್ಷದ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಗಡಿ ಪಡೆದು ಮಾರಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದು ಲಂಚವೋ ಪಗಡಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅದಾಯವೋ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಅದರ ಅದನ್ನು ಈಗ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ವಾಕ್ ಕಂಪನಿಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲು ಯಾರು ಕಾರಣರು? ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ವಾಕ್ ಕಂಪನಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದರು? ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಪಾರ್ಷ್ವಯವರೇನಾದರೂ ಒಪ್ಪಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಇದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಂದು ಮಾಡಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರೂ ನೀವೂ ಸೇರಿ ಶಕ್ತಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರ ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತೇ? ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆ? ಸರ್ಕಾರ ನೀತಿ, ನಿಯಮಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ 1,50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಯಾವ ಹಣ ಇದು? ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇ? ಯಾವ ಅಕೌಂಟಿ ನಿಂದ ತೆಗೆದು ಯಾವ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಬರೆಯುವಾಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ವಾಕ್ ಕಂಪನಿಗೆ ಎಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರು, ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸರಕಾರದವರು ಏನೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಬರೆದಿದ್ದರು? ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ವಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ಹೇಳತಕ್ಕ ಸಹಕಾರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಏನು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು? ಇಂತಹುದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಬಾರದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ಸಹಕಾರ ತತ್ವವಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದಂತಾಯಿತೇ? ಹೀಗಾದರೆ ಸರಕಾರ ಆಡಳಿತದ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ತತ್ವದ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇನೋ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರ ಮೈಸೂರು, ಕೊಲಾರ ಹಾಗೂ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇಕೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ? ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣ ಹೇಗಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರು ರೋಗ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಣ ನಿಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅರ್ಕಾವತಿ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿ ಅರ್ಕಾವತಿ ನದಿ ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹೆಸರಾಪಟ್ಟಿ, ತಪ್ಪೆಗೊಡನಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆಗಳ ನೀರು ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗ. ಇದರಿಂದ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೀಳದೇ ಇದ್ದರೂ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇ ಸೇರಿಸದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರು. ಬೆಂಗಳೂರು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ಜಿಲ್ಲೆ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತರ ಮಟ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರಿಗೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಅನೇಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಗಮನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈಗರಾದರೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿನ ರೈತರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದೇ ಗ್ರಾಹಕರ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ರೈತರೇ ತಂದು ಮಾರುವಂತಾದರೆ ಆಗ ಅವರು ಬೆಳೆದ ದವಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬೆರೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಜನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರರಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಇದ್ದರೆ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದು ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲ. ಕೆಲವುಕಡೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಂಪೌರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಎಂದು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅದು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂದರೆ ತೋರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದೆ. ಮೊದಲು ಅದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಥರು ಬಂತು. ಆ ನಂತರ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮೂರುರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಆರ್ಥರು ಬಂತು. ಆನಂತರ ಅದರಂತೆ ಕೊಡೋಣವೆಂದಿದ್ದಾಗ ಪುನಃ ಸರಕಾರದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಇದನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿ ಎಂದರು. ಆ ನಂತರ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೇವೆ, ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಿ ಎಂದರು. ಹೀಗೆ ಕೊಡುವವೇಳೆಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದೇಹೋದುವು. ಹೀಗಾದರೆ ಯಾರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಹೀಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ? ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

† Sri L. B. BIRJE (Khanapur).—[Spoke in Marathi]

MR. SPEAKER.—Now the Hon'ble Member has tendered me a lot of advice with regard to redeeming the pledge that I am supposed to have given. Where he got information I have not been able to gather. If he wanted to canvass argument in support of the stand which he has been canvassing in regard to the border area in Belgaum, he might say all that he knows. But I do not know whether he knows the position so far as Kasaragod is concerned. It is entirely a different question. I do not want to get into a controversy with the Hon'ble Member. It would have been wise if he had left me out of the argument altogether. I would say it would have been equally wise and perhaps more wise if he had left the Governor also. So far as I can understand, he referred to some assurance given by the Governor. He referred to three persons. One is the assurance given by Governor saying that he is willing to see that Belgaum goes a way. I do not think it relates to that.

Sri B. P. KADAM.—The Chief Minister gave an assurance regarding the Marathi border in his speech.

Mr. SPEAKER.—When we refer to the Governor, we must remember that unlike others, he is the constitutional Head and he cannot take any decision. First of all, it is unwise and wrong to say that the Governor gave an assurance and there is no assurance given in that Address. If there was anything that was mentioned by the Hon'ble Chief Minister Sri Nijalingappa, he will answer it and I am not tackling that aspect at all. But the two other people are under a disability. The Governor cannot come and participate in the debate nor can I get down and try to answer the Member. It would not have been wrong if he had left two of us quietly alone rather than drawing us into the controversy.

Sri L. B. BIRJE.—(In Marathi)

Mr. SPEAKER.—I am not prepared to be dragged into controversy or cross-examination. Kasargod has not figured in this debate. Why bring in Kasargod and try to cloud the issue?

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬಹಳ ಜನ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಕಂಡಹಾಗೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಓದಿದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಗದ ಪ್ರತಿಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಳೆದಂತಾಗಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತು. ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡವರ ಕೈಲಿ ಇಂತಹ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಂದ ಅದನ್ನು ಓದಿಸಬಹುದೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಏನೇನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಆ ಉದ್ದೇಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಪಾಕವೇ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿನ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದಂತದ್ದು ಏನು, ಬಂದ ಎಡರುತೊಡರುಗಳೇನು, ಮುಂದೆ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆಯೇ, ಹಿಂದೆ 3-4 ಸಾವಿರ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಏನೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯನೀಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಈಡೇರಿವೆಯೋ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳೇನು. ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿಗದಿಯಾದ ಭರವಸೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಂತಹ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿವೆ. ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ದಿವಸದೊಳಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮನೆ ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಈ ರೀತಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅವರು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಆ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ನುಮಾರು ಶೇ. 90ರಷ್ಟು ಈ ಭಾಷಣದ ಮೇರೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೇ ಹೊರತು ಅವರು ಹೇಳಿದುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಬಹುದು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸಹಕಾರ ತಪ್ಪು, ಸಹಬಾಳ್ವೆ, ಪಂಚಶಿಲ್ಪ, ಸಮಾಜವಾದ-ಇತ್ಯಾದಿ ಬಹು ಉದ್ದುದ್ದವಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದುವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರ್ರಾ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬದಲಾವಣೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿದೆಯೇ, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಕೆಪ್ಪಾಟರನ್ ಅಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದರೇನು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವೆಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಚೈನ್‌ಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲುಮಾಡಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.)

ಕಾಲ ಚುನಾವಣೆಯಾದನಂತರ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್, ವ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಫ್ಯಾಷಿಲಿ ಪ್ಯಾನಿಂಗ್ ಎಂದರೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಡಕೊಡದು ! ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೆ ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಆಡಳಿತವೂ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳು ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ, ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಸೆರೆಕ್ಯಾಗಿ 8 ತಿಂಗಳಾದರೂ ಇವತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಆ ಕಮಿಟಿ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ ಪರ್ಪಸ್ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ಕಮಿಟಿ ಫಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು ಯಾರು ? ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಯಾರು, ಹಣವೇನಾದರೂ ದುರುಪಯೋಗವಾದರೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ? ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥವರಿಗೆ ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡದೇ ಇರುವವರನ್ನು ಎಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಷ್ಟೇ ಜನರೇ ? ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡವಾದವರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರೆ, ಬೇಕು ಎಂದವರನ್ನು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಇವರೇನಾದರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಅವರೇ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—The Member should not cast reflection upon other Members.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ನಮಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೆ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ.

Mr. SPEAKER.—I do not like that also.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ.—ಈ ಬಸ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಎಂದರೆ ಏನು ? ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜನತೆಗೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಎಂದು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಸ್ ಲೈನನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇಂಥಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೂವೆಂಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಸಹಕಾರತತ್ವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಭಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಪ್ರಾಹವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊನೆಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ 75 ಸಾವಿರ ಗೂಪಾಯಿ ಫೇರು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈಗ ಈ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರಿಡಿಸ್ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅವರು ಇನ್ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೆಂಬರ್ಗಳೆಲ್ಲಾ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಸಹಕಾರತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸನಸಭೆ ಸೇರಿದಾಗ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದ್ವೈತ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಡೆಯುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. 470 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ 4 ಪಲ್ಲ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ

ತಿಂಗಳು ಒಂದಕ್ಕೆ 75 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಎಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೂ ಜವಾನರ ಕೆಲಸವಾಗಲೀ ಆದರೂ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾಗಲೀ ಕೊಡಿ ಅವರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಕಾರ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡಿದರೆ 100ಕ್ಕೆ 90 ಜನ ಅಂಥಾ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಬರ್ಚು, ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್, ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಿಕ್ಕರೆ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡಿ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 90 ಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ 12 ವರ್ಷ ಆದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಇನ್ನೇನು ತಾನೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ? ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆಯುವಷ್ಟು ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದು ರುಜು ಹಾಕು ಎಂದರೆ ಸಿದ್ಧನಂಜಣಿ ಎಂದು ರುಜು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಬರುವುದು ಅಷ್ಟೇ. ಅಂಥವನನ್ನು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಣ್ಣು ಪುಟ್ಟ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನ ರೈತರು 43 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿ ನಾವು ಕೂಡೊಕ್ಕಲು ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಶಾಖಾ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ 500 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ರೈತ ಸುಖಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಹಕಾರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ಗೆ 15 ಜನ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಮೆಂಬರುಗಳು ಆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ವಜಾಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 470 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಆ ಸಂಘದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರ್ಚು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಸಾಯುವ ಒಂದು ಜೊತೆ ಮುದಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಬರ್ಚು ಎಂದು 630 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಹಕಾರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥಾ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು.

6 P.M.

ಇನ್ನು ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್, ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ಇಂಟರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಬಸ್ ಲೈನುಗಳನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೇ? ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಡ್ಡಿನಿಷ್ಟೇರ್ಷ ಇದೆಯೇ? ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ, ಇಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವ ದೇಶವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದೇಶವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ದೇಶ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೇ? ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಬಸ್ ಲೈನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ.

ಇನ್ನು ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಷಯ. ಈ ದೇಶದ ಪಾನನಿರೋಧ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಯಾರೂ ಕುಡಿಯಬೇಡಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಒಂದಿತವಾಗಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥದಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ಅವರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ)

ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಡಿ. ನೀವು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಪಾಠವನ್ನು ಯಾರೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇರಾಖೆಯಿಲ್ಲ ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. 'ಎ' ವರ್ಗದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಎಂದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ವರ್ಷ, ಆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕ್ಷಿಗ್ಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ರಸ್ತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡದೆ ಮೊದಲು ಐದು ಅಡಿ ಅಗಲ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುಬಿಟ್ಟು 7 ಅಡಿ ಅಗಲ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ 9 ಅಡಿ ಅಗಲ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಎಸ್ಸಿ.ಮೇಟು ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಆರ್ಟಿಕ್ಲೇಷನ್ನಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಗ್ನಿಮೆಂಟನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಒಂದು ಸ್ಟೆನ್ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet tomorrow at 12-30 P.M.

The House adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Twelve of the Clock on Wednesday, the 4th March 1964.